

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte – Petru Ursache,
Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sârbu Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 18 martie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Gaidarlî Vasili Afanasi, născut la 25 mai 1985, originar din s. Cazaclia, r-nul Ceadâr-Lunga, locuitor al s. Corten, str. A. Pușkin 115, r-nul Taraclia,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.10.2013 - 04.03.2014;

Instanța de apel: 09.04.2014 - 18.03.2015;

Instanța de recurs: 02.06.2015 - 22.07.2015;

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 04 martie 2014, Gaidarlî Vasili a fost achitat de sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat și de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că lipsesc elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Gaidarlî Vasili a fost învinuit în aceia că, la 27 ianuarie 2012, aproximativ la ora 21.00, intenționat, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a pătruns pe teritoriul brigăzii de tractoare SRL „Duan-Tarla”, amplasată la o distanță de aproximativ 1200 m de la extremitatea sudică a s. Cazaclia, r-nul Ceadâr-Lunga, unde în continuarea intenției sale criminale, a demontat de la tractorul model „MTZ-82” – starterul (demarorul) cu 2,8 kW putere, la prețul de 2.450 lei, după care, ignorînd cerințele paznicului brigăzii de tractoare Uzun Vasili de a întoarce starterul, cu bunul sustras, a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, prin ce a cauzat proprietarului un prejudiciu material în sumă de 2.450 lei.

Tot Gaidarlî Vasile, a fost învinuit de faptul că, la mijlocul lunii martie a. 2012, data exactă nu a fost stabilită, aproximativ la ora 12.00, aflîndu-se pe teritoriul brigăzii de tractoare SRL „Duan-Tarla”, amplasată la o distanță de aproximativ 1200 m de la extremitatea sudică a s. Cazaclia, r-nul Ceadâr-Lunga, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică, dînd dovadă de o obrăznicie

deosebită, și utilizând un motiv neînsemnat, în prezența altor persoane, a început să se exprime cu cuvinte necenzurate în adresa lui Uzun Vasile, după care a aplicat violență fizică în privința ultimului, aplicând lovituri cu mâinile și picioarele, pe diferite părți ale corpului, prin ce a cauzat lui Uzun Vasile dureri fizice.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Gaidarlî Vasili să fie condamnat:

- în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită lui Gaidarlî Vasili pedeapsa definitivă 4 ani închisoare.

Potrivit art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită să fie adăugată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17.03.2011 și să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță a dat o apreciere incorectă probelor administrate la dosar, ceea ce a dus la emiterea unei sentințe ilegale și nefondate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 18 martie 2015 a fost admis apelul, casată parțial sentința, în partea achitării lui Gaidarlî Vasili de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Gaidarlî Vasili, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional și a fost încetat procesul contravențional în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, în legătură cu intervenirea termenului prescripției răspunderii contravenționale, în rest sentința a fost menținută.

4.1. La pronunțarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a ajuns la concluzia, că fapta prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, incriminată lui Gaidarlî Vasili, nu a fost săvârșită de către acesta, și a emis pe acest capăt o sentință corectă, echitabilă și legală de achitare.

Instanța de apel a menționat că, toate probele examinate de prima instanță au fost verificate de către instanța de apel prin citirea lor în ședința de judecată și nu au dat temei la stabilirea sigură a vinovăției lui Gaidarlî Vasili în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Unica probă ce a fost prezentată de către partea acuzării în susținerea învinuirii lui Gaidarlî Vasili în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, este martorul Uzun Vasile, declarațiile căruia au fost apreciate critic de instanța de apel, deoarece după săvârșirea infracțiunii de sustragere a starterului tractorului, nu a comunicat imediat despre acest fapt conducătorului întreprinderii SRL „Duan-Tarla”. Despre furtul în cauză, conducătorul întreprinderii SRL „Duan-Taria”, Cheli Semion a aflat peste câteva zile de la un alt paznic, și doar după ce Uzun Vasile a fost informat despre faptul că va purta răspundere materială pentru starterul sustras, a comunicat numele inculpatului Gaidarlî Vasili ca persoana care ar fi sustras starterul în cauză.

De asemenea, instanța de apel a ținut cont și de declarațiile contradictorii

depuse de martorul Uzun Vasile în cadrul urmăririi penale precum și în instanțele de judecată.

Astfel, în cadrul urmăririi penale Uzun Vasile a declarat că, a depus o cerere la 14 noiembrie 2012 în care a indicat expres că el nu poate spune cine este persoana care a sustras starterul deoarece nu l-a văzut bine (f.d.32, vol.II); în cadrul judecării cauzei în prima instanță Uzun Vasile, a dat declarații contradictorii, astfel, la începutul interogării a declarat că a văzut doar spatele persoanei ce a sustras starterul, iar ulterior a declarat precum că acesta este anume Gaidarlî Vasili.

Instanța de apel a mai menționat și faptul că, martorul Uzun Vasile în cadrul judecării cauzei în instanța de apel, s-a prezentat cu declarațiile scrise (tipărite) de către ofițerul de urmărire penală Iachimenco, declarații pe care martorul Uzun Vasile urma să le repete la indicația ofițerului de urmărire penală, totodată, în privința martorului Uzun Vasile este pornit și se află în procedura Inspectoratului de Poliție Taraclia dosarul penal, intentat în baza art. 312 Cod penal, pentru darea de declarații false pe marginea dosarului penal în privința lui Gaidarlî Vasili.

Apreciind declarațiile martorului Uzun Vasile, instanța de apel a ținut cont și de declarațiile reprezentantului părții vătămate Cheli Semion, care l-a caracterizat pe Uzun Vasile ca o persoană în care nu poți avea încredere, ce a fost concediată din funcția de paznic după mai multe sustrageri ce au avut loc când acesta se afla în serviciu.

Astfel, instanța de apel a reținut, că prima instanță just l-a achitat pe Gaidarlî Vasili de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece martorii nu au relatat anumite date ce ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate și respectiv nu a fost demonstrat în acest sens că fapta a fost săvârșită de către inculpat.

Cît privește art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a considerat că loviturile aplicate lui Uzun Vasile de către Gaidarlî Vasili au fost o reacție la învinuirile nejustificate în săvârșirea unei infracțiuni grave parvenite din partea părții vătămate Uzun Vasile.

Totodată, instanța de apel a reținut că, acțiunile lui Gaidarlî Vasili întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, maltratarea, aplicarea de lovituri, alte acțiuni violente care au provocat dureri fizice, din care motiv a dispus încetarea procesului penal intentat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal în privința lui Gaidarlî Vasili, în temeiul art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, iar în baza art. 30 alin. (2) Cod contravențional, a dispus liberarea acestuia de răspunderea contravențională, din motiv că a expirat termenul de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, instanța de apel incorect a considerat că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. art. 187 alin. (2) lit. d), 287 alin. (1) Cod penal, care în procesul urmăririi penale au fost constatate prin probatoriul acumulat, concluzie care contravine materialelor dosarului penal, fiind prematură și neargumentată.

Consideră recurentul că, instanța de apel a dat o apreciere greșită și eronată acțiunilor inculpatului, fiind dispusă achitarea de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal și recalificarea acțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, contrar probelor administrate pe cauza penală, făcând o apreciere greșită a probatoriului călăuzindu-se de art. 27 Cod de procedură penală, declarațiile fiind administrate în ședința de judecată, însă acestea nu au fost apreciate.

Totodată, concluzia instanței de apel contravine declarațiilor depuse în instanța de apel de către inculpatul Gaidarlî Vasili și partea vătămată Uzun Vasile, care au declarat că conflicte nu au avut și nu se aflau în relații ostile.

Faptul că inculpatul Gaidarlî Vasili a încălcat liniștea cetățenilor și ordinea publică, manifestată prin exprimări de cuvinte necenzurate în adresa lui Uzun Vasile a fost confirmat, în cadrul ședinței instanței de apel de către martorii Cheli Semion și Cheli Piotr, mai mult, au fost date citirii declarațiilor acestor martori depuse în cadrul urmăririi penale, declarațiile fiind confirmate de către martori, în instanța de apel, asupra cărora instanța de apel nu s-a expus.

Totodată, instanța de apel nu s-a expus asupra acțiunilor premergătoare săvârșite de inculpat asupra părții vătămate manifestate prin expunerea expresiilor înjositoare cu caracter umilitor, urmate de aplicarea violenței, caracterizată prin aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele pe diverse regiuni ale corpului, cauzând astfel, lui Uzun Vasile suferințe fizice.

Astfel, instanța de apel a neglijat probele acuzării, deoarece nu le-a verificat în modul corespunzător, vinovăția inculpatului fiind pe deplin dovedită prin declarațiile părții vătămate, martorilor Cheli Semion și Cheli Piotr, cât și prin celelalte materiale ale cauzei penale.

Referitor la învinuirea adusă în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Procurorul a invocat că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului din apelul procurorului precum că fapta inculpatului a fost săvârșită în public, accesibil persoanelor fizice, în prezența a două persoane.

Învinuirea lui Gaidarlî Vasili a fost înaintată corect, fiind indicate data, locul, mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și consecințele acesteia, caracterul vinei, motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei, articolele și alineatele din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunile săvârșite, în corespundere cu art. 281 și 296 Cod de procedură penală.

Totodată, în cauză este prezentă latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, care este caracterizată prin săvârșirea cu intenție directă a infracțiunii, persoana conștientizează că încalcă grosolan ordinea publică, cu cinism și o deosebită obraznicie, dorind acest fapt.

Sub acest aspect, în urma verificării probelor, acțiunile inculpatului Gaidarlî Vasili întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Fapta prevăzută în art. 287 alin. (1) Cod penal, este dovedită prin probele prezentate de acuzatorul de stat, anexate la materialele cauzei și descrise în apelul declarat de procuror, care a ținut cont de circumstanțele cauzei și a solicitat condamnarea lui Gaidarlî Vasili, la pedeapsa definitivă 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, însă instanța de apel nu s-a expus asupra

solicitării procurorului și a argumentului din apel.

Referitor la învinuirea adusă în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Invocă procurorul că, concluziile instanțelor de fond privind nevinovăția inculpatului Gaidarlî Vasili de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin probatoriului administrat în cauză.

Astfel, instanțele de fond au pus la îndoială declarațiile părții vătămate Uzun Vasile, pe motiv că acesta a depus declarații contradictorii la examinarea cauzei în prima instanță cu cele de la urmărirea penală, însă instanța nu a luat în considerație, că în procesul audierii ultimului, în ședința de judecată a instanței de apel din 04 martie 2015, partea vătămată, fiind preîntâmpinată de răspunderea penală conform art. 312 Cod penal, a declarat că *„anume Gaidarlî Vasili, a fost persoana care la 27 ianuarie 2012, aproximativ la ora 21.00, a pătruns pe teritoriul brigăzii mecanizate de tractoare a SRL „Duan-Tarla”, situată în s. Cazaclia, r-nul Ciadîr-Lunga, în timp ce exercita atribuțiile de paznic a teritoriului brigăzii și care a sustras deschis starterul de la tractorul model „MTZ-82 ” și care i-a ignorat cererile privind restituirea starterului. Totodată, la mijlocul lunii martie 2012, aproximativ la ora 12.00, aflându-se pe teritoriul brigăzii mecanizate de tractoare a SRL „Duan-Tarla”, situată în s. Cazaclia, r-nul Ciadîr-Lunga, în prezența altor persoane, Gaidarlî Vasili a adresat lui Uzun Vasile expresii înjositoare și umilitoare, iar ulterior l-a maltratată, cu aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele pe diverse regiuni ale corpului, prin ce i-a cauzat suferințe fizice”*.

Totodată, partea vătămată a declarat că *„în prima instanță a depus declarații mincinoase asupra circumstanțelor infracțiunilor săvârșite de Gaidarlî Vasili deoarece a fost influențat prin amenințări cu consecințe nefavorabile pentru sine de către tatăl inculpatului, Gaidarlî Afanasii, care l-a impus sub amenințări să facă declarații precum că nu a văzut cum inculpatul a sustras starterul de la tractor. Totodată, Gaidarlî Afanasii la impus să scrie cererea sub dictarea sa, adresată Procurorului r-lui Ciadîr-Lunga datată cu 14.11.2012, în care a indicat date ce nu corespund realității și anume despre nevinovăția inculpatului”*.

Recurentul a menționat că, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, declarațiile părții vătămate depuse în ședința de judecată a instanței de apel din 04 martie 2015, sunt conforme și similare celor depuse de Uzun Vasile la etapa urmăririi penale în procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 16.10.2012, procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată și bănuitului Gaidarlî Vasili din 23.10.2012, procesul-verbal de audiere a martorului Uzun Vasile din 21.11.2012.

La fel, partea vătămată Uzun Vasile a invocat că, pentru a nu uita faptele ce țin de sustragerea starterului de la tractor și maltratării sale de către Gaidarlî Vasili, din cauza vârstei înaintate, stării sănătății care nu-i permit să rețină în memorie timp îndelungat careva evenimente, la cererea sa personală, l-a rugat pe colaboratorul Inspectoratului de Poliție Ciadîr-Lunga, Iachimenco să tipărească sub dictarea sa datele despre cele întâmplate cu Gaidarlî Vasili.

Astfel, concluzia instanței de apel precum că, partea vătămată a fost determinată de reprezentanții organului de urmărire penală de a da declarații în favoarea inculpatului sunt neîntemeiate și bazate doar pe niște presupuneri nefondate și subiective, opinie care este contrară cu probatoriul material al cauzei penale.

Partea vătămată Uzun Vasile a relatat instanței de apel că declarațiile depuse

de el la etapa urmăririi penale și în instanța de apel, sunt corecte și autentice.

Instanța de apel, deși conform procesului-verbal al ședinței de judecată, a verificat și cercetat cumulul de probe, nu a argumentat din care motive au fost respinse probele acușării, astfel nu a fost efectuată o analiză și nu a fost dată apreciere fiecărei probe din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar a tuturor probelor în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor.

În atare situație, instanța de apel, rejudecând cauza și pronunțând o hotărâre de achitare, trebuia să verifice probele acușării și să le respingă în mod argumentat, însă a avut loc o încălcare esențială a legii procesual-penale cu elemente caracteristice ale erorii grave de fapt, întrucât, din examinarea coroborată a materialului cauzei, rezultă un viciu la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului procurorului cu dispunerea achitării inculpatului Gaidarlî Vasili de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Subsidiar a menționat că, instanța de apel, respingând în parte apelul procurorului, s-a limitat doar la motivarea că declarațiile părții vătămate nu poate fi admisă ca probă, însă asupra celorlalte motive invocate apel instanța nu s-a pronunțat, fapt ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

6.1. Referitor la învinuirea adusă în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Colegiul reține că recursul este depus de procuror în defavoarea persoanei achitate Gaidarlî Vasile și ca temei invocă pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal constată, că aceste temeiuri pe care s-a bazat autorul recursului, nu și-au găsit confirmare în cauza dată întru casarea deciziei recurate, deoarece din textul deciziei se observă, că instanța a analizat obiectiv probele administrate, hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de achitare și conținutul deciziei corespunde prevederilor art. art. 414, 417 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

Din textul recursului se evidențiază că recurentul critică aprecierea probelor, însă, nu argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei.

Astfel, se menționează că, la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în plină măsură de prevederile art. art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat

probele prezentate de părți sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, și, întemeiat a reținut poziția primei instanțe care a dispus achitarea lui Gaidarlî Vasili de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel, examinând cauza corect a stabilit că învinuirea nu a prezentat probe pertinente și concludente, care ar confirma existența faptei infracționale și în ansamblu ar dovedi vinovăția lui Gaidarlî Vasili în săvârșirea infracțiunii imputate.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă probelor care au fost administrate în suportul învinuirii aduse lui Gaidarlî Vasili.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Opinia procurorului expusă în recurs precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită depozițiilor martorului Uzun Vasile, este reținută ca neîntemeiată, deoarece instanța de apel, în decizia sa a menționat că, declarațiile depuse de martorul Uzun Vasile în cadrul urmăririi penale și în instanțele de judecată sunt contradictorii, în privința acestuia a fost intentat dosar penal în baza art. 312 Cod penal, pentru depunerea declarațiilor false pe cauza penală de învinuire a lui Gardarlî Vasili, totodată la aprecierea acestora, s-a ținut cont și de depozițiile reprezentantului părții vătămate, Cheli Semion, care l-a caracterizat pe martor ca persoană în care nu poți avea încredere.

În același context, Colegiul penal reține că, în recursul ordinar procurorul menționează că – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în recursul respectiv, nu este specificat care ar fi acele motive asupra cărora instanța de apel nu s-a expus, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (pct. 5. din decizie), iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

6.2. Referitor la învinuirea adusă în baza art. 287 alin. (1) Cod penal

Din conținutul recursului declarat de procuror se constată că, recurentul critică decizia sub aspectul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, fiind de părerea că instanța de apel incorect a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui Gaidarlî Vasili în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenție.

Însă, la judecarea cauzei, Colegiul reține că, nu a fost constatată prezența în speță a erorii de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în

sensul casării deciziei contestate.

Astfel, se relevă că, respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul înaintat de procuror, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungînd la concluzia corectă enunțată supra la pct. 4.1. din prezenta decizie.

La fel, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la admiterea apelului declarat de procuror și casată parțial sentința, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context, instanța de recurs, menționează că, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că instanța de apel corect a reținut că fapta incriminată inculpatului Gaidarlî Vasili nu constituie o infracțiune, dar contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, și întemeiată a încetat procesul penal.

Articolul 287 alin. (1) Cod penal, prevede huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

Încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvîrșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărniciere a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Acțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicînd jignirea demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice. Acțiunile de huliganism, în spațiu și timp, se pot desfășura și în locuri nepopulate sau noaptea, dar cu încălcarea ordinii publice.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze că, latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează prin direcție, iar motivele acestei infracțiuni sunt motive huliganice.

În acest context, instanța de apel corect a reținut că loviturile aplicate lui Uzun Vasile de către Gaidarlî Vasili, au fost o reacție la învinuirile nejustificate în săvîrșirea unei infracțiuni, înaintată de partea vătămată.

Potrivit art. 30 alin. (2) Cod contravențional, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni.

Deci, este reținută ca întemeiată soluția instanței de apel privind liberarea lui Gaidarlî Vasili de răspunderea contravențională prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod

contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii adoptate în cauza penală în privința lui Gaidarlî Vasili și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sârbu Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 18 martie 2015, în cauza penală privindu-l pe *Gaidarlî Vasili Afanasi*, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev